

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100111
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9512100111.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na verejnom zasadnutí 14. mája 2013 v Bratislave o odvolaní obžalovanej Ing. B. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 5. decembra 2012, sp. zn. BB - 3 T 28/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej Ing. B. C. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom samosudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 5. decembra 2012, sp. zn. BB - 3 T 28/2012, bola obžalovaná Ing. B. C. uznaná za vinnú z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.03.2012 v čase od 10:40 hod. do 10:50 hod. počas úradných hodín v kancelárii MUDr. B. C., posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne v Humennom, nachádzajúcej sa na prízemí v budove pobočky Sociálnej poisťovne v Humennom na Námestí slobody č. 58 za osobu, ktorú označovala menom „R.“ alebo „R.“ a ktorú MUDr. B. C. označil ako R. D., nar. XX.XX.XXXX, poskytla MUDr. B. C. platok v obálke s finančnou hotovosťou nepresahujúcou 100,- Eur v súvislosti s prehodnotením invalidného dôchodku v jej prospech pri posudzovaní dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 153 ods. 3 písm. a) zák. NR SR č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v rámci lekárskej posudkovej činnosti.

Za to bola odsúdená podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. jej bol výkon tohto trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná Ing. B. C. v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o vine, ktoré odôvodnila prostredníctvom obhajcu. Uviedla v ňom, že v konaní predchádzajúcom napadnutému

rozsudku bolo porušené jej právo na obhajobu tým, že jej nebolo umožnené preskúmať operatívne záznamy, ktoré boli dôvodom na vydanie príkazu sudcom pre prípravné konanie na vyhotovenie obrazovo - zvukových záznamov, v dôsledku čoho nemohla posúdiť, či ide o dôkaz zabezpečený zákonným spôsobom. Z príslušnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pritom vyplýva, že súhlas na použitie takýchto prostriedkov je podmienený ich odôvodnením. Samotné konštatovanie, že dôvodom na vyhotovenie spomenutých záznamov boli uvedené operatívne záznamy ešte neznamená, že tieto spĺňajú podmienku ich odôvodnenosti byť podkladom pre rozhodnutie o použití obrazovo - zvukových prostriedkov. Dokazovanie vo veci malo byť vykonané aj výsluchom osoby, ktorej zdravotný stav bol predmetom posudzovania, lebo jej svedecká výpoveď mohla preukázať, či obžalovaná konala na žiadosť tejto osoby alebo bez jej vedomia.

Z uvedených dôvodov obžalovaná navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu s príkazom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Zástupca Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zamietnuť odvolanie obžalovanej Ing. B. C. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala obžalovaná Ing. B. C. odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnúc aj na eventuálne chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a po takto vykonanej prieskumnej povinnosti zistil, že odvolanie obžalovanej nebolo dôvodne podané.

V konaní, ktoré vyústilo do odvolaní obžalovanej Ing. B. C. napadnutého rozsudku sa postupovalo podľa Trestného poriadku, nedošlo v ňom k žiadnym podstatným pochybnostiam, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom samotný rozsudok prvostupňového súdu sa opiera o dôkazy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovanej Ing. B. C. je založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú inú alternatívnu skutkového deja, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov (predovšetkým usvedčujúcej výpovede svedka MUDr. B. C. z prípravného konania a hlavného pojednávania a zabezpečeného obrazovo-zvukového záznamu) ustálený. Prvostupňový rozsudok je v tomto smere dostatočne odôvodnený, a preto odvolací súd z dôvodu vylúčenia duplicitnej argumentácie poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanej treba uviesť, že nepredložením jej operatívnych záznamov, slúžiacich sudcovi pre prípravné konanie na vydanie príkazu podľa § 114 Tr. por. (vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov), ktoré netvoria súčasť procesného spisu, ale majú byť obsahom spisu, v ktorom je vedený návrh prokurátora na vydanie spomenutého príkazu (v utajovanom režime), nedošlo k porušeniu práva obžalovanej na obhajobu.

Tak ako to uviedla v podanom odvolaní, podmienkou použiteľnosti dôkazov získaných z dôkazných prostriedkov (tu z obrazovo-zvukového záznamu) realizovaných na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie je aj to, že samotný príkaz je dostatočne odôvodnený. Uvedenú požiadavku príkaz na vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov, s ktorým bola obžalovaná oboznámená, spĺňa. V ňom spomínané záznamy nie sú dôkaznými prostriedkami, ale predstavujú vychádzajúc z aktuálneho stavu poznania (ktorý nemožno zamieňať s finálnymi výsledkami dokazovania) dôvodný predpoklad, že dôkaznými prostriedkami podľa Trestného poriadku sa zistia skutočnosti významné pre trestné konanie (§ 114 ods. 1 Tr. por.), teda také, ktoré sú predmetom dokazovania v tomto konaní.

Obrazovo - zvukové záznamy ako dôkazný prostriedok boli použité predovšetkým vo vzťahu k MUDr.

B. C., bývalému spoluobvinenému obžalovanej Ing. B. C., ktorého trestné stíhanie sa skončilo právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 7. júna 2012, sp. zn. PK - 2 T 16/2012, ktorým došlo ku schváleniu dohody o vine a treste a uznaniu viny menovaného z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., okrem iného aj za čiastkový skutok z 13. marca 2013, ktorý v prípade obžalovanej tvorí zrkadlový obraz v podobe prečinu podplácania.

Odôvodnenosť použitia tohto prostriedku bola v plnom rozsahu potvrdená v procese dokazovania a to získaním usvedčujúcich dôkazov o korupčnom správaní uvedeného lekára, ale zároveň aj obžalovanej páchaním trestného činu podplácania skutkom vymedzenom v napadnutom rozsudku.

Na margo vyčítaného nezaodováženia záznamov tvoriacich podklad pre rozhodovanie sudcu pre prípravné konanie treba ešte uviesť, že ich obsah zjavne zaznamenaný operatívnymi pracovníkmi polície objasňuje podnet na začatie trestného stíhania, ktorý je v spise a z ktorého vyplýva, že poznatky o korupčnom správaní záujmových osôb boli (na základe predchádzajúcich signálov) získavané spomenutými pracovníkmi najmä v čakárni MUDr. C., a to z rozhovorov posudzovaných osôb, pričom k samotnej korupcii malo dochádzať v ordinácii tohto posudkového lekára, a preto použitie iného prostriedku než aký bol vo veci zvolená ani logicky neprichádzalo do úvahy.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že zo strany orgánov činných v prípravnom konaní a sudcu pre prípravné konanie vydaním príkazu na vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov nešlo o protiprávny postup, ale naopak išlo o legálny (v súlade s platnými právnymi predpismi), legitímny (týkal sa vymedzeného cieľa) a proporcionálny (primeraný, nevyhnutný a inými prostriedkami nedosiahnuteľný) zásah do súkromia obžalovanej.

Z hľadiska posúdenia trestnosti skutku obžalovanej nie je rozhodujúce, či táto konala iba z vlastnej iniciatívy alebo na podnet a v súčinnosti s osobou, ktorej zdravotný stav bol predmetom posudzovania, a preto vzhľadom na jednoznačnú dôkaznú situáciu nie je opodstatnený jej dôkazný návrh na doplnenie dokazovania výsluchom tejto osoby.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením právneho posúdenia činu obžalovanej ako prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a za zákonný považuje aj výrok o treste, a preto odvolanie obžalovanej Ing. B. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 5. decembra 2012, sp. zn. BB - 3 T 28/2012, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.